

ser, der tidligere blev anket til og afgjort af Skov- og Naturstyrelsen, nu skal afgøres af Naturklagenævnet. Herved bliver det nævnet, der skal træffe afgørelse i sager, der ankes, og ikke embedsmænd i statslige styrelser.

Naturklagenævnet blev oprettet i 1992 i forbindelse med reformen af plan- og naturbeskyttelseslovgivningen. Klagenævnet er et uafhængigt organ med en bred politisk sammensætning og med to højesteretsdommere. Nævnet behandler allerede nu alle klager over amtslige og kommunale afgørelser efter planloven. På naturbeskyttelseslovens og på råstoflovens områder behandler nævnet i dag kun de klager, som er af væsentlig interesse i forbindelse med de to lovgivninger. Mange klager henvises derfor til at blive afgjort i Skov- og Naturstyrelsen efter bemyndigelse fra miljøministeren.

Hensigten med lovforslaget er at gøre Naturklagenævnet til den eneste klageinstans inden for naturbeskyttelsesloven og på råstoflovens områder for så vidt angår afgørelser, der er truffet af de kommunale myndigheder og af Fredningsnævnet. Den foreslåede ændring er i øvrigt allerede gennemført ved afgørelse af klager omhandlende skovloven og råstofloven, når det drejer sig om udvinding på havbunden.

Lovændringen vil betyde et mere enkelt system, hvor alle afgørelser af klagesager træffes af én instans. Det vil bevirke, at vi får et mere gennemskueligt, sammenhængende og uafhængigt klagesystem.

Vedtages ændringen, kan Naturklagenævnet fremover selv indhente alle faglige udtalelser fra en bred kreds af institutioner, der har ekspertise på forskellige områder. Vedtagelsen af lovændringen vil således betyde en retssikkerhedsmæssig forbedring, som ikke efterlader tvivl om de involverede myndigheders rolle i klagesager.

Som en konsekvens af lovforslaget foreslås det, at der overflyttes tre årsværk fra Skov- og Naturstyrelsen til Naturklagenævnet ved lovens ikrafttræden, og ikrafttrædelsesdatoen foreslås til den 1. januar 1998.

Jeg skal meddele, at vi i Socialdemokratiet mener, at lovændringen er en klar forbedring af klagesystemet, og at vi anbefaler lovforslaget.

Hans Christian Schmidt (V):

Lovforslaget vedrørende ændring af lov om naturbeskyttelse og lov om råstoffer er et meget vigtigt forslag. Det er et meget længe næret ønske, der nu går i opfyldelse, og jeg vil gerne sige til ministeren, at Venstre er meget glad for det og kan tilslutte sig lovforslaget.

Når vi imidlertid vil gøre et par bemærkninger, er det, fordi vi har den holdning, at når vi nu alligevel skulle ind og kigge på naturbeskyttelsesloven, så ville det være fristende, at vi tog en lang række andre forhold med. Naturbeskyttelsesloven er mange gange meget rigtigt blevet omtalt som den lov, der har medført en lang række urimeligheder. Ikke mindst må vi sige, at selve § 3 i naturbeskyttelsesloven, som medfører en række rådighedsindskrænkninger i bl.a. landmændenes jorder, har voldt store problemer.

Men i dag taler vi alene om klage reglerne, og det er dem, jeg så vil forholde mig til, men samtidig gøre opmærksom på, at vi også agter at komme med nogle forslag til naturbeskyttelsesloven, men vi har valgt ikke at fremsætte dem her i dag, da det nu handler om klage regler.

I dag er det sådan, at embedsmænd i langt overvejende grad, nemlig i to tredjedele af tilfældene, afgør sager, der bliver rejst over for Naturklagenævnet, alene af den grund at Naturklagenævnet selvfølgelig ikke kan overkomme hele den sagsmængde. Det er en urimelighed, fordi det ofte er sådan, at det er de tolkninger af loven, som Skov- og Naturstyrelsen har meldt ud, som de senere selv skal tage stilling til om skal være gældende over for en klager, og det er selvfølgelig ikke holdbart. Det er da også kun det, vi har hørt fra både jurister og politikere, så det er dejligt, at vi i dag kan gøre fælles front og få ændret det forhold.

Jeg vil også gerne sige, at vi har noteret os et svar, som ministeren er kommet med på spørgsmål 193 dateret 17. januar 1996, og jeg vil gerne have lov at citere derfra, hvor der står:

»Endelig kan nævnet . . .« og det er her Naturklagenævnet, man tænker på, . . . fastlægge nærmere generelle retningslinjer for formandens udvælgelse af sager til henholdsvis nævnsafgørelse og formandsafgørelse. Det er ikke sket i praksis.«

Det er klart, at vi vil forvente, at Naturklagenævnet nu, når det får den større arbejds mængde, vil gå ind og lave nogle retningslinjer for det område, jeg lige her har skitseret, og det må være nogle generelle retningslinjer for formandens udvælgelse af sager til henholdsvis nævnsafgørelse og formandsafgørelse. Det er meget vigtigt, idet de sager jo har stor betydning for de borgere, som er underlagt dets afgørelser.

Vi vil også godt gøre opmærksom på, at vi synes, at i hvert fald i et forsøg er det nu vigtigt, at Naturklagenævnet får alle de sager. Vi kan